

III. Principper for Alliancens sikkerhed

15. Alliancens sikkerhedspolitik har til formål at bevare fred i frihed såvel med politiske midler som gennem opretholdelse af en militær kapacitet, der er tilstrækkelig til at forhindre krig og danne grundlag for et effektivt forsvar. Det faktum, at Alliancen har bevaret freden i Europa gennem fyrretyve år, er et vidnesbyrd om denne politiks succes.

16. Forbedrede politiske forbindelser og den fremadskridende udvikling af samarbejdsstrukturer mellem østlige og vestlige lande er tungtvejende komponenter i Alliancens politik. De kan forøge den gensidige tillid, reducere risikoen for misforståelser, sikre, at der forefindes pålidelige krisestyringsarrangementer, således at spændingssituationer kan blive bilagt fredeligt, gøre situationen i Europa mere åben og forudsigelig samt befordre udviklingen af et bredere samarbejde på alle felter.

17. Ved at understrege betydningen af disse fakta for formuleringen af Alliancens politik bekræfter de allierede, som erklæret i Harmel-rapporten, atter, at vor stræben efter en konstruktiv dialog og samarbejde med landene i Øst, herunder våbenkontrol og nedrustning, bygger på politisk solidaritet og tilstrækkelig militær styrke.

18. Solidaritet mellem Alliancens lande er et grundlæggende princip for deres sikkerhedspolitik. Det afspejler den udelelige natur i deres sikkerhed. Den udtrykkes i hvert lands vilje til på rimelig vis at dele de risici, byrder og ansvar såvel som de fordele, deres fælles indsats indebærer. I særdeleshed demonstrerer tilstedeværelsen i Europa af De Forenede Staters konventionelle og nukleare styrker samt af canadiske styrker, at Nordamerikas og Europas sikkerhedsinteresser er uløseligt knyttede til hinanden.

19. Fra sin begyndelse har Alliancen af vestlige demokratier været defensiv i sit væsen. Dette vil fortsat være tilfældet. Intet af vore våben vil blive anvendt undtagen i selvforsvar. Alliancen søger ikke militær overlegenhed, ej heller vil den nogen sinde gøre det. Dens mål har altid været at forhindre krig og enhver form for afpresning og intimidering.

20. I overensstemmelse med sin defensive karakter har Alliancen en afskrækkelsesstrategi. Dens mål er at overbevise en mulig angriber, førend han handler, om, at han står over for en risiko, der langt overgår enhver gevinst – hvor stor denne end måtte være – som han kunne håbe at opnå gennem sit angreb. Formålet med denne strategi definerer de midler, der er nødvendige for dens gennemførelse.

21. Med henblik på at gennemføre denne strategi må Alliancen være i stand til på passende vis at imødegå enhver aggression og til at leve op til sin forpligtelse om at forsvare sine medlemslandes territorier. I den overskuelige fremtid kræver afskrækkelsen en passende blanding af tilstrækkelige og effektive nukleare og konventionelle styrker, der fortsat må holdes »up to date«, hvor dette er nødvendigt; thi det er kun gennem deres klare og indlysende evne til effektiv indsættelse, at disse styrker og våbensystemer virker afskrækkende.

22. Konventionelle styrker udgør et tungtvejende bidrag til afskrækkelsen. Afskaffelse af asymmetrier mellem de konventionelle styrker i Øst og Vest i Europa ville være et væsentligt gennembrud, der kunne tilvejebringe betydelige resultater til gavn for stabilitet og sikkerhed. Et konventionelt forsvar alene kan imidlertid ikke sikre afskrækkelsen. Kun det nukleare element kan stille en angriber over for en uacceptabel risiko, og således spiller det en uundværlig rolle i vor nuværende krigsforebyggende strategi.

23. Det grundlæggende formål for de nukleare styrker – såvel for de strategiske som for de substrategiske – er politisk: at bevare freden og forhindre enhver form for krig. Sådanne styrker bidrager til afskrækkelsen ved at demonstrere, at de allierede besidder den militære evne og den politiske vilje til at anvende dem, om nødvendigt, som svar på et angreb. Skulle et angreb finde sted, ville målet være at genoprette afskrækkelsen ved at påvirke angriberen til på ny at overveje sin beslutning, at afbryde og trække sig tilbage og derved genoprette Alliancens territoriale integritet.

24. Konventionelle og nukleare styrker udfylder således forskelligt, men komplementære